

Първо действие, първа картина.

заради някоя случайна дума
из улиците мирни на града.
Накарайте и незлобиви старци
примилните си облека да съвсат
и в старческите си ръце да махат
отдавна с крак покрити алебарди,
та тъй да сраат и погумат враждата.
И ако пак града шумите вие,
с привота си ще затягате всички,
с което оцелявате мира.

Сега си отидете у дома! —
След мене вий тургетете, капумети,
а вас, Монтеки, какви днес сяд правне
във Винафранка — на седа да руем
по-високото решение. — Повтарям,
под страх на смърт, да си отидат всички!

Излизат всички, освен Монтеки, геди Монтеки
и Тевомо. /

Монтеки. —

Кой пак раздуха старата вражда?
Не беше ли ти, пълеманско, турка!

Тевомо. —

Присягата на вашия противник
и вашата заварка да се бият.
Почоиха да ти разведе, но в миг
яви се мълният Пибалт с внезапна
обявкен мек. — Над обаята глава
той го размахна, въздуха зачупи
и ме покани смело за двубой. —
Плещете въздухът неузвонил,
догдето се срачаваше така